

било възможно да ся надѣватъ на американскійтъ съдъ, защото тамошнитѣ съдиі сжшо били наджхани отъ непокорство, и слѣдователно шѣхж да искажтъ не такова мнѣніе, каквото понасяше на англійското министерство, то и прѣдполагало ся Отиса, Адамса и всичкитѣ имъ другари да заведжтъ въ Англія (Лондонъ) и, спорѣдъ единъ уставъ на Хенри VIII, да ги предажтъ на особена комиссія.

Срѣщу таково чудовищно прѣдположеніе възстаналъ Боркъ :
 »Ако мѣркитѣ, които вий зимате, казалъ той, не сж въ сила да умирѣтъ Американцитѣ, ако тѣ ги довождатъ само до отчаяніе, то вий подигате срѣщу непріятелиа оружіето, което ше ся обърне срѣщу насъ. И зашо дѣйствувате тѣй? За това, казвате вий, че не можимъ да ся повѣримъ на американскитѣ съдиі. Думитѣ ви сж въ сжстояніе да възмутѣтъ всякой мислящъ челоувѣкъ. Ако въ народѣтъ който е отъ два милиона, вий не можете да си намѣрите партизани (привърженници) — промѣнете планѣтъ на управленіето си или ся отрѣчете за всякога отъ колонитѣ си.«

Отрѣчете ся за всякога отъ колонитѣ си! Тѣзи мисль би твърдѣ смѣла и Георги III, мислялъ нѣкакъ си другоаче. Креатурата му (орудіето му) лордъ Нордъ, изсказалъ друга мисль :
 »Прѣди Америка да ни обикне, нека тя ся побои отъ насъ.« Наястина такава остроумна мисль изсказалъ този сжщій лортъ Нортъ, за когото приказвали, че Англія въ управленіето му изгубила толкова земя и направила толкова дългове, колкото не е изгубила и правила нито въ една отъ историческитѣ си епохи. Но лордъ Нортъ твърдѣ малко ся грижалъ, какво ше мислятъ и говорятъ за него другитѣ хора. И въ сжщето врѣме той не билъ нито лошавъ, нито съвършенно глупавъ челоувѣкъ. Той само билъ неспособенъ да сѣди на чело на управленіето даже въ врѣмена по-малко усилни. Впрочемъ не може да ся каже, че той не притѣжавалъ никакви способности. Преди ксичко той билъ челоувѣкъ съ необикновенна тлѣстина и спорѣдъ това флегматикъ (недѣятеленъ). Най-горѣшитѣ му противници фоксъ, Боркъ, Борре го обвинявале едва ли не въ криминално престжпленіе, и той не само ги слушалъ съ невъзмутимо спокойствіе, но часто задрѣмвалъ на столѣтъ си, и тогава трѣбало да го будятъ съ дърпаніе. Но шомъ бато ся събуждалъ, той наченвалъ да